

λαίου, ὅτε τὸ μέταλλον ψυχραίνεται ταχέως μέχρι βαθμοῦ τίνος καὶ ἔπειτα ἐξάγεται ἀπὸ τὴν μεταλλικήν του μήτραν καὶ ἀφίνεται νὰ ψυχρανθῇ βαθμηδὸν ὄλοτελῶς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατατκεύαζεται μάζα κρυσταλλωμένη καὶ ἀπηλλαγμένη τῶν ἑλαττωμάτων τοῦ συγκίθους ὁρειγάλκου. Εἶνε ἄγνωστον ἂν ὁ φύσφορος ἀπαρτίζῃ διόλου μέρος τοῦ περιγραφέντος μίγματος. Οἱ χημικοὶ λέγουν ὅτι δὲν ἔδυντο μήτηραν νὰ εὔρωσι μέρος αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει ὅτι πολλοστὸν μέρος φωσφόρου δὲν ἀναμίγνυται ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ μεταλλικὸν κρᾶμα, καὶ ὅτι καταφλεγθὲν ἐξέλιπεν, ἀφοῦ συντέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐγώσῃ ἐντελῶς τὰ δύο μέταλλα. Οἱ ἐφευρετὴς τηρεῖ ἐχεμύθειαν περὶ τούτου. Τὸ βέβαιον δὲ εἶνε ὅτι παράγει ὄμοιόμορφον καὶ ὄμοιειδές κρᾶμα σκληρᾶς κρυσταλλώδους φύσεως.

Πρὸς τελειοποίησιν τῶν πυροβόλων του ὁ Ὑγάτιος μετέρχεται ἔτι ἐν ἄλλῳ μέτον. Μετὰ τὴν ἐν ταῖς μεταλλικαῖς μήτραις χώνευσιν καὶ κατάψυξιν αὐτῶν προσθίνει εἰς τὴν διαστολὴν τοῦ κοιλώματός των. Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου εἰσωθοῦνται βίκίνις χαλύβδινοι σφῆνες ἐντός τοῦ σωλῆνος τοῦ τηλεβόλου ὃ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἔως ὅτου ἡ διάμετρός του εὔρυνθῇ κατὰ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Η διάστασις ἡ διαστολὴ αὗτη τοῦ σωλῆνος συντελεῖ οὐ μόνον εἰς τὸ νὰ σκληρύνῃ καὶ συσφίγῃ τὰ μόρια εξ ὧν σύγκειται, ἀλλὰ καθίστησι τὸ ὅπλον ἐλαστικώτερον καὶ ίκανὸν νὰ ἀνθέξῃ πλειότερον εἰς τὴν βίκιν, ἣν ὑφίσταται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκπυρροκροτήσεως· τὸ τηλεβόλον μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην εἶνε εἰς κατάστασιν ἐντάσεως, καὶ διεγυρίζονται μάλιστα ὅτι ὑπάρχει πίεσις ἐξωθεν πρὸς τὰ ἔνδον ἵστη μὲ ἐκείνην, ἥτις ἐπειδήλη ὅπως διαστείλῃ τὸν σωλῆνά του τὸ πρῶτον. "Οτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει δὲν ὑπάρχει παραμικρὰ ἀμφιβολία. Ἐπειδὴ προχρυστικῶς ἐν τμῆμα τοῦ τηλεβόλου πρὶν ἡ ἀπογωρισθῇ ὄλοτελῶς, ἀποσπάται ἀπὸ τοῦ κορμοῦ του μετὰ μεγίστης βίας, καὶ μετὰ τὴν ἀποκοπὴν ἡ ὄπή του συστελλομένη ἀνακτᾷ ἐν μέρει τὴν ἀργυρήν της διάμετρον.